ja kust poolt tulleb sinno häbbi, kui sa omma wannematte wasto törgud.

## Mõistosannad.

Ei illo panda paiasse, kaunist ei panda katlasse.

Ei kahhe perre koer sa ellades sua.

Ei keik mahhu marja male, muist peab ikka karja male.

Ei küssija su peale löda mitte, agga wõtja käe peale lüakse.

Ei märjale male polle wet tarwis.

Ei polle ükski ammet ni sant et ei mestteoidaks.

Ei pu lange ühhe laastoga.

Ei üllekohhus seisa kottis.

Ennam kassi sillitakse, kõrgemale kas sabba tõstab.

Hea on hiirtel ellada, kui kassi ei olle koddo.



# Tähhendamisse d.

## 1. Uhked hired.

Kassid allati hiirtega söas, ikka said woito nende üle. Hired mõtlesid omma pissokeste mõttete sees: „Meie jäme seest ikka alla, et meil polle üllemaid pealikkuid enneste seast!“ —

Wallitsesid keigejõudsamad lomad omma sugguseltsi seest ennestele pealikkuks. Need ütlesid teiste wasto: „Egga meie ei wõi nüüd ennam teiega ühhe jone peäl olla, meil peab isseärranis autäht ollema, mis kaugele wälja paistab.“ Punnusid ennestele öllekörtest tuttid, nago uhked kübbarad pähhä, siddusid lõngapaelaga hästi kinni, et se mahha ei tulle, ja hüüdsid: „Kül nüüd Kassid meid kardawad!“

Söakärra peasis ueste lahti, jubba jälle kassiwäggi woitis ärra. Missuguséd hired ilma tuttita Peas, nago ollid lodud ja sündinud, neid sai ommeti weel hea hulk omma

Eesti-ma rahwa Kalender 1855, lk. 27